

På väg hem –

Gud återskapar en vision för världen

Här följer en sammanfattning av predikan + några frågor att reflektera och samtala kring.

I höst predikar vi här i församlingen om israeliternas babyloniska fångenskap. Den ägde rum ca 550 år f.Kr. Som fångar i Babylon bad det judiska folket till Gud. De sökte hans ansikte, och fick uppleva att Gud var mycket större än de förut hade förstått. Efter 70 år blir de fria från sin fångenskap och kommer tillbaka till sitt land och sin stad igen. Ska allt nu bli som förut eller har Gud nya planer?

Israeliterna hade länge sett sig som exklusiva: "Herrens tempel är *vårt* tempel, vi kan inte förlora, eftersom Gud bor hos *oss*". Under exilen fick de göra en omorientering, och Gud kan nu visa att hans tankar är större än så. Idag ska vi göra tre nedslag i Jesaja bok, som visar tre saker som Gud säger att de ska tänka på när de kommer tillbaka. Det handlar inte bara om dem utan i lika stor grad om dig, mig och oss.

1) Gör mer plats åt ditt tält, spänn ut dina tältdukar, snåla inte, gör linorna längre, slå ner pluggarna stadigt. Åt söder och norr skall du utbreda dig (Jes 54:2-3)

Budskapet till Israeliterna är nu: "Tag plats!" Nu är det en ny tid. Gud vill inte bara ge tillbaka lika mycket som de hade när babylonierna kom, utan se att de expanderar och brer ut sig.

För en månad sedan talade vår japanmissionär Kent Edefors i vår kyrka om kallelse till tjänst: "*Hade jag vetat vad jag som ung nytexaminerad missionsskoleelev skulle hamna i som missionär, hade jag förmodligen inte tackat ja. Men precis som Jesaja, sade jag JA till Gud innan jag fick min arbetsbeskrivning.*" Kent berättade om sin tuffa tid som pastor i pionjärförsamlingen i Japan. Den splittrades och mängder av medlemmarna lämnade och Kent såg hela sitt livsprojekt gå sönder. Då insåg han att det var fel att tänka "mitt livsprojekt". Det är inte min värld jag lever i, utan av nåd får jag leva i hans värld. Och Gud övergav inte sin församling, trots att det inte var många medlemmar kvar. Det gjorde inte Kent heller, som nu kunde berätta om att man det senaste året haft dop nästan varje månad och att de nu levde i expansion och var tvungna att be om mer parkeringsplatser.

Är det här en slump eller är det ett mönster? Att när Gud förbereder en expansion så börjar det med en kris? Den första kristna församlingen startade på pingstdagen genom en kris. Petrus, som skulle ta över som ledare efter Jesus, hade förnekat honom tre gånger. Det känns nästan som att Petrus blev prövad på det område där han var som starkast – mod. Han var ledaren, klippan, den som sa att även om alla andra sviker dig så ska jag inte göra det. Så misslyckades han just där han sin styrka och inget blev kvar. Ingen stolthet, inget högmod och ingen mänsklig förmåga. Men genom Andens kraft blev han stark och predikade med sådan glöd att 3 000 människor blev döpta! Det var inte Petrus som gjorde det. Det var den helige Ande som verkade genom Petrus. Gud fick all ära.

Ordet kris betyder vändpunkt. Att israeliterna varit i fångenskap, att Kent Edefors nästan gick sönder, att Petrus misslyckades, betydde inte att det tog slut. Tvärtom. Något nytt började spira och det blev expansion.

För Guds församling i Sverige idag finns en risk att vi blir för självupptagna och trångsynta. Vi tänker mest på vad vi ska göra, inte på vad Han ska göra. Ibland behöver något radikalt hända för att vi ska förstå att Gud är större och att våra perspektiv behöver vidgas.

2) Liksom regn och snö faller från himlen och inte vänder tillbaka dit utan vattnar jorden, får den att grönska och bära frukt, och ger säd att så och bröd att äta, så är det med ordet som kommer från min mun: det vänder inte fruktlöst tillbaka utan gör det jag vill och utför mitt uppdrag. (Jes 55:10-11)

Åter i landet och staden igen, var budskapet till israeliterna tydligt. Lita på Herrens ord. Läs och ta till er vad jag säger där. Där finns grönskan och frukten i era liv.

För ett par månader sedan möttes vi pastorer i Örebro och hade ett väldigt intressant samtal. Vi konstaterade att många som tror, inte verkar tro på det man tror på. Vi säger att vi tror på Bibeln, men läser väldigt lite i den och försöker också förklara bort ganska mycket som vi inte förstår. Vi vågar inte heller lita på Gud och hans löften, utan försöker ofta hitta på – som vi tycker – smarta lösningar. Vi läser om andliga nådegåvor, och trots att vi uppmanas att söka dem så gör vi inte det särskilt mycket. Men ordet har en förvandlande kraft. "Gör som det står så blir det som det står." var en slogan jag fick höra som ung.

Sveriges största äpple är hämtat från en trädgård i Sörby. Det har kopplingar hit till Filadelfiakyrkan. En av våra medlemmar, Stefan, är trädbeskärare. Han var här en sommargudstjänst för tre år sedan. Ulf Wilnerzon predikade då utifrån texten i Lukas 13, där Jesus berättar om trädgårdsmästaren som fick i uppdrag att hugga ner ett fikonträd som inte burit frukt på tre år. Men han bad om ett år till, då han skulle gräva runt det och gödsla. Om det då ändå inte bar frukt, skulle han hugga ner det. Detta var en hälsning rakt in i Stefans liv. Gud vill bekräfta för honom en händelse han själv varit med om under våren. Han kom till en familj som bad honom hugga ned ett träd i trädgården. Men Stefan sade: "Nej, jag ska be för trädet och välsigna det" och så klippte han det. På hösten hände det fantastiska. Trädet fick bara ett enda äpple – Sveriges största. Det är mänsklig dårskap att be för ett äppelträd, men en gudomlig välsignelse att förstå att Guds ord ger frukt.

3) Mitt hus skall kallas ett bödens hus för alla folk. Detta är Herren Guds ord, han som samlar det skingrade Israel: Ännu fler skall jag samla till dem som redan är samlade. (Jes 56:8)

Här får israeliterna ett radikalt budskap. Det är inte bara de som räknas. Gud har sitt folk, ja, men nu är det nya tider. Templet som har varit deras ska nu öppnas för alla folk.

Filadelfiakyrkan är inte bara din och min kyrka utan är till för alla som längtar efter Guds ljus i sina liv. Gud vill mer. Han vill nå fler. Den här församlingen startade just med detta perspektiv. Man ville bättre möta de andliga behoven hos Örebros växande befolkning. Man ville att fler medlemmar skulle bli aktiva och vara till nytta, och man ville göra allt för att budskapet skulle nå ut innan Jesus kom tillbaka. Och det fick följderna även i andra länder. 1908 sändes den första missionären ut till Indien, och följdes av många, många fler. Israels folk skulle inte bara tänka på sig själva. Det gäller i hög grad idag även hos oss. Mission och evangelisation handlar om att upptäcka att Gud är verksam utanför kyrkväggarna och väntar på att vi ska ansluta oss till vad han gör där.

Är vi för inåtvända och upptagna med vårt eget som Guds församlingar idag? Bör vi vara mer utåtriktade, eller är det så att Herren sänder människor till oss? Är vår uppgift att välkomna och öppna "bödens hus"? Kanske vill Gud nå utanför och längre än vad vi gjort tidigare? Det kan få vara vår bön.

FRÅGOR FÖR REFLEKTION OCH SAMTAL:

- 1) Finns det ett mönster i att när Gud vill göra något nytt så börjar det ofta med en kris? Kan du hitta fler bibliska exempel på det? Känner du till andra exempel från historien eller nutiden?
- 2) Har ordet en förvandlande kraft? Brukar du praktisera och göra som det står i ordet? Tror vi på det vi tror på, eller har vi tappat tron på tron?
- 3) Vad är det som kan få missions- och evangelisationsivern att öka? Vad kan få den att avta?